

דוד. וזהו שרמזה יונה זו בימי נח, שפתיב (בראשית ח) והנה עלה זית טרף ונחטף לכבודו, במה? בפיה. שעומדת על ראשו, ומקבל כבוד מיונה זו. ומה שפתיב טרף ולא טרפה, (אלא) כזכר הזה שעושה חיל ומנצח. בשיבת הרקיע יונה זכר הוא. מתוך שנקרא יונה פתוב פנקבה, וכתוב פזכר בזמן שמקבל כבוד זה.

מגדר זה פששב למקומו, מאיר כאור עין השמש, שפתיב (תהלים ט) כסאו פשמש נגדי, ואף שכסא אחר יהיה לו בנסים ואותות גדולים. בראש מגדל זה יש עופות אש (דוד) שמצפצפים, כשעולה הבקר, צפצוף של נעימות, שאין נעם ונגון פאותה נעימות.

למערה מכלם מינים אחרים ויונים אחרים שפורחים באויר, עולים ויורדים, יורדים ועולים, לא שוככים לעולמים. אותיות גדולות ואותיות קטנות פורחות ביניהם.

אי חסיד קדוש, בשעה שהאותיות פורחות, רואה האדם באותיות גדולות. פתוב באויר לפי שעה, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. (הארץ הייתה תהו ובהו וגו' מפאן חזרות האותיות הגדולות כבתחלה) מפות אותיות קטנות בהם ופורחות, ונראה מהן פתוב, ויאמר אלהים יהי אור וגו', וירא אלהים את האור וגו'. אחר כך חזרות אותיות קטנות ומפות באותיות גדולות, ונראה מהן שפתיב, ויאמר אלהים יהי רקיע וגו'. וכן כל מעשה בראשית, פלאות גדולות, ושמחה לעינים מעשים של אותיות אלו. אשרי העם שלכל זה מצפים.

אי חסיד קדוש, מי ששומר ברית, שם אותו אחריו, והוא להתחלה. ואם תאמר, מי שומר

(בראשית ח) והנה עלה זית טרף בפיה. ההוא עלה זית, טרף וחטף ליקרא דיליה. במה. בפיה. דקיימא על רישיה, ומקבלא יקר מהאי יונה והאי דכתיב טרף, ולא טרפה, (אלא) פדכורא דא, דעביד חילא ונצח. במתיבתא דרקיע, יונה דכר הוא, מגו דאקרי יונה, פתיב פנוקפא, וכתוב פדכורא, בזמנא דמקבלא יקר (חסר) דא. מגדר דא כד תב לאתריה, נהיר פנהירו דעינא דשמשא, דכתיב, (תהלים ט) כסאו פשמש נגדי. ואף דכרסייא אחרא ליהוי ליה בנסין ואתיין רברבין. פריש מגדל דא, אית עופין דנור (דנורא) דקא מצפצפאן, כד סליק צפרא, צפצופא דנעימו, דלית נעימו ונגונא פההוא נעימו.

לעירא מפלהו, זינין אחרנין, ושפנינין אחרנין, דקא פרחין באוירא, סלקי ונחתי, נחתי וסלקי, לא משתככיין לעלמין. אתוון רברבן, ואתוון זעירן, פרחין בינייהו. אי חסידא קדישא, בשעתא דאתוון פרחין, חמי בר נש באתוון רברבן. פתיב באוירא לפום שעתא, (בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (והארץ היתה תהו ובהו וגו' מהקא אחריו אתוון רברבן כמלקדמיו) בטשי אתוון זעירן בהו, ופרחין, ואתחזי מנייהו כתיב, ויאמר אלהים יהי אור וגו', וירא אלהים את האור וגו'. לבתר מהדרי אתוון זעירן, ובטשי באתוון רברבן, ומתחזי מנייהו דכתיב, ויאמר אלהים יהי רקיע וגו'. וכן כל עובדא דבראשית, פליאן רברבן, וחדו לעינין עובדאן דאתוון אלין, זפאה עמא דכל דא מחפאן.

אי חסידא קדישא, מאן דנטיר ברית, שוי ליה

לאַחור? הרי שְׁמִירָה גְדוּלָה וְעֵלְיוֹנָה מֵהַפֶּלֶל שְׁשׁוּמְרוּ. וּמִי הוּא? צְדִיק עֲלִיּוֹן בְּאַהֲבָה רַבָּה. נִכְנָס בֵּין צְדִיק וְצֹדֵק, וְנִמְצָא שְׁמוֹר מִפֶּלֶל הַצְּדִדִים. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית זֶה. וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל נִרְאִים כָּל הַזְּכָרִים שְׁשׁוּמְרִים אוֹת בְּרִית זֶה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. מִיֵּהוּ שְׂיָכוֹל לְהִזְדַּק לְבֵן שֶׁהוּא בְּאִמְצַע אָבִיו מִכָּאן, וְאָמוּ מִכָּאן, וְהוּא בִּינְיָהִם? זֶה הַשָּׁהוּא אַחֲרֵי ה'.

בֵּא וְרָאָה, אוֹתוֹ רְקִיעַ כְּשׁוֹכֵב בְּגִלְגוּל, מְנַגֵּן בְּנִגּוּן, וּמִקּוֹל נְהַמַּת הַמַּיִם הַנוֹבְעִים לֹא יִדוּעַ אוֹתוֹ נִגּוּן. כָּל אוֹתָם הָאֲנָגִים שְׁבֹאֲרַבְעָה צְדָדִים מִתְמַלְאִים מִנְבִיעַת הַמַּיִם שְׁנוֹבְעִים. מִי שֶׁהוּא בְּפָנִים, בְּשְׁנֵי צְדָדִים עוֹמֵד שֵׁם. אֶחָד בְּשִׁמְחָה, שְׂאִין שִׁמְחָה כְּאוֹתָהּ שִׁמְחָה בְּעוֹלָם, לְקִים (שם) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׁמְחָה. וְאֶחָד בְּיִרְאָה, שְׂאִין יִרְאָה כְּאוֹתָהּ יִרְאָה בְּעוֹלָם, לְקִים (שם) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּיִרְאָה.

מִעֵן מִים אֶחָד שְׁנוֹבֵעַ מִצַּד מִזְרָח, זֶהוּ שְׂאִיִר יְחִזְקָאֵל הַנְּבִיא. מִמְעֵן זֶה לֹא יְכוּלִים לְסִים שְׂבַח כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. בְּמָקוֹם שְׁנוֹלֵד שֵׁם לְצַד מִזְרָח, אֵין עִמָּךְ וְרוּם שְׁלוֹ אֵלֶּא זֶרֶת, וְלֹא יוֹתֵר.

בְּשְׁנוֹבְעִים הַמַּיִם וְעוֹלִים, עוֹלִים כָּל מִינֵי מְרַגְלִיּוֹת שְׁבְּעוֹלָם, וְלֹא נוֹפְלִים בַּחוּץ. כַּעַת נִרְאִים בְּגוּן אֶחָד, לְפִי שְׁעָה נוֹפְלִים אֵלֶּה, וְהִנֵּה עוֹלִים אַחֲרֵים בְּגוּן אַחֵר בְּכָל מִינֵי גּוֹנִים שְׁבְּעוֹלָם. נוֹפְלוֹת אוֹתָן מְרַגְלִיּוֹת, וְלֹא נוֹפְלוֹת בַּחוּץ.

סָבִיב אוֹתָהּ נְבִיעָה סוֹכְבִים כְּפִתּוֹר וּפְרַח, וְלֹא יְכוּלִים כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לְעַמֵּד עַל אוֹתָם גּוֹנִים, כְּלָם שְׁלֵהֲבוֹת לוֹהֲטוֹת, וְלֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם. לֹא יִדוּעַ חֲשִׁיבוֹת הַמַּעֲשֵׂה. הָעֲלִים שְׁלֵהֶם

אַבְתְּרוּי, וְאִיהִי לְקָמָא. וְאִי תִימָא, מָאן נָטִיר לְאַחֲוָרָא. הָא נָטִירוּ רַב וְעֵלְאָה מִפְּלָא, דְּנָטִיר לִיה. וּמָאן אִיהוּ. צְדִיק עֲלָאָה בְּרַחֲמֵימוּ סָגִי. עֲאֵל בֵּין צְדִיק וְצֹדֵק. וְאַשְׁתַּכַּח נָטִיר מִפֶּלֶל סְטָרִין. זַפְּאָה מָאן דְּנָטִיר בְּרִית דָּא. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל, אֲתַחֲזוּן כָּל דְּכוּרִין, דְּנָטִירִין אֶת קִימָא דָּא, קָמִי מִלְּפָא קִדִּישָׁא. מָאן אִיהוּ דִּיכִיל לְנִזְקָא לְבָרָא, דָּאִיהוּ בְּאִמְצַעוּ אָבוּהַ מִכָּאן, וְאִמִּיהַ מִכָּאן, וְאִיהוּ בִּינְיָהוּ. וְדָא כַּד אִיהוּ אַחֲרֵי יי.

הָא חֲזִי הֵהוּא רְקִיעַ כַּד סְחָרָא בְּגִלְגוּלָא מְנַגְנָא בְּנִגּוּנָא, וּמִקּוֹל נְהִימוּ דְּמִיין דְּנִבְעִין, לֹא יִדוּעַ הֵהוּא נִגּוּנָא. כָּל אֵינוֹן אֲנָגִין דִּי בְּאַרְבַּע סְטָרִין, מִלְּיִין מִנְבִיעֵי דְּמִיין דְּנִבְעִין. מָאן דָּאִיהוּ לְגוּ, בְּתֵרִין סְטָרִין קִימָא תַּמָּן. חַד בְּחִדּוּהַ, דְּלִית חִדּוּהַ כְּהִיא חִדּוּהַ בְּעֵלְמָא, לְקִימָא (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת יי בְּשִׁמְחָה. וְחַד בְּיִרְאָה, דְּלִית דְּחִילוֹ כְּהִיא דְּחִילוֹ בְּעֵלְמָא, לְקִימָא (תהלים ב) עֲבָדוּ אֶת יי בְּיִרְאָה.

חַד מְעֵינָא דְּמִיָּא, דְּנִבְעֵי מִסְטֵר מִזְרָח, דָּא הוּא דְּאָמֵר יְחִזְקָאֵל נְבִיאָה. מִהֵאִי מְעֵינָא, לֹא יְכֻלִין לְסִימָא שְׂבַחָא כָּל בְּנֵי עֵלְמָא. בְּאַתֵּר דְּאֲתִיילִיד תַּמָּן לְסֵטֵר מִזְרָח, לִית עוֹמְקָא וְרוּמָא דִּילִיהַ, אֵלֶּא זֶרֶתָא וְלֹא יִתִּיר.

כַּד נְבִעִין מִיָּא וְסִלְקִין, סִלְקִין כָּל זֵינֵי מְרַגְלָאֵן דְּעֵלְמָא, וְלֹא נְפֻלִין לְבֵר, הַשְׁתָּא אֲתַחֲזוּן בְּגוּן חַד, לְפּוּם שְׁעֵתָא נְפֻלִין אֵלִין, וְהָא סִלְקִין, אַחֲרַנִין, כְּגוּן אַחֲרָא, בְּכָל זֵינֵי גּוֹוִנִין דְּעֵלְמָא. נְפֻלֵי אֵינוֹן מְרַגְלָאֵן, וְלֹא נְפֻלֵי לְבֵר. סְחָרְנִין דְּהִיא נְבִיעוּ, חִיזוֹר וְשׁוּשָׁן סְחָרִין. וְלֹא יְכֻלִין כָּל בְּנֵי עֵלְמָא לְמִיקָם עַל אֵינוֹן גּוֹוִנִין, כְּלָהוּ שְׁלֵהוּבִין מְלֵהֲטָאֵן, וְלֹא יְכֻלִין לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ. לֹא יִדוּעַ חֲשִׁיבוּ

דְּעוּבְדָא. טְרַפִּין דְּלֵהוּן מְנַצְצָן בְּכַמְה גְּוֹנִין. עוּבְד צִיּוֹר, אוּמְנֵנוּ דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא, חַפְיִין עַל תְּלַת מְאָה וְשִׁבְעִין וַחֲמִשָּׁה כְּרוּבִין דְּתַחֲתִיָּיהוּ, בְּתַר שְׁבַכִּין אַחַרְנִין לְגוּ. וְאִינוּן שְׁבַכִּין סְחֹר דְּעֲזָרָה לְגוּ.

וְלַעֲיָרָא מְנַהוּן, אִינוּן (דף קס"ה ע"ב) גּוֹפְנִין פְּרִישָׁאן, תְּחֹת גּוֹפְנִין אִינוּן כְּרוּבִין, כְּלָהוּ גְדַפִּין פְּרִישָׁן, מְשַׁלְבָן אֲלִין בְּאֲלִין. הָכָא אָמַר רַב מְתִיבְתָא, דְּכָל מָאן דְּאֶסְתַּפַּל בְּאִינוּן גּוֹפְנִין, מְנַהֲרִין אֲנַפּוּי כְּנַהֲירוּ דְּשִׁמְשָׁא.

אִינוּן שְׁבַכִּין דְּאֶתְחַמֵּן סְחֹר סְחֹר דְּעֲזָרָה, כְּלָהוּ מְרַקְמָן, בְּחוּטִין דְּנַהֲרִין בְּגְוֹנִין סְגִיאִין, מְלַהֲטָן בְּאַרְבַּע מִינֵי זְהוּרִין דְּאֶשָׁא. שְׁלֵהוּבִין סְלֶקִין, וּגְוֹנִין מְנַצְצָן, וְלִזְמַנִּין שְׁלֵהוּבִין מְשַׁתְּכֵי, וְנַהֲרִין וּגְוֹנִין סְלֶקִין, וּבְטָשֵׁי אֲלִין בְּאֲלִין.

נְשִׁית אֶלְפָּה אֲגָנִין, לְגַבֵּי אִינוּן שְׁבַכִּין, אַרְבַּע גְּוֹנִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֲזָרָה, אֲלִין אִינוּן רְבֻרְבִין, וְנַבְיָעוּ דְּמִיִּין חִיִּין בְּכָל סְטָרֵי. וְאִינוּן נַפְלֵי בְּאִינוּן אֲגָנִין, וּבְלַעֲי בְּאַתְרֵיהוּ וְאֲלִין מִיִּין לָא יִדְעֵי לָאן אֲזֵלִין.

בְּאֶמְצֵעוּ דְּעֲזָרָה, יְקוּמוּן כְּלָהוּ יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְחַזְּזוּן קָמֵי מְלָכָא קְדִישָׁא. בְּסֹטֵר דְּרוּם בְּעֲזָרָה דָא, אֲתִיִּילִיד חַד מְעִינָא דְּמִיא, וְאֲתִדְמֵי (ס"א וְאֲתִרְבִּי) דְּקָא יִשְׁטָפוּן מִיא כָּל עֲלָמָא. מָאן דְּיִיעוּל בְּהוּ, יְהוּן עַד בְּרַפִּים, יִיעוּל בְּהוּ גִיבֹר רַב יִיעוּל בְּהוּ עַד בְּרַפִּים, אִי תִינּוּק בְּר יוּמָא עַד בְּרַפִּים. מָאן דְּשַׁתִּי מְנַיָּיהוּ יִתְחַפֵּם, וַיִּתְפַּקַּח בְּחַכְמָתָא.

מְעִינָא דָא נְפִיק מְגוּ מְרַגְלָא חָדָא זַעֲרָא, כְּכוּתְלָא דְּדְרוּם. אִינוּן מִיִּין בְּלַעֲי גוּ אַתְרָא (ס"א גו אַתְר דָא), וּמִתְמַן יִפְקוּן לְבַר מִמְקַדְשָׁא, עַד דְּיַעֲלוּ לְנַחַל שְׁטִים, יִשְׁטָפוּן

נוֹצְצִים בְּכַמְה גְּוֹנִים. מְעֵשָׂה צִיּוֹר, אֲמִנּוּת רְבוּן הָעוֹלָם, מְכַסִּים עַל שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁבְעִים וַחֲמִשָּׁה כְּרוּבִים שְׁתַּחֲתִיָּהֶם, אַחַר שְׁבַכִּים אַחֲרִים לְפָנֵים. וְאִתְּם שְׁבַכִּים סְבִיב הָעֲזָרָה לְפָנֵים.

וְלַמְעֵלָה מֵהֶם אוּתָן גְּפָנִים פְּרוּשׁוֹת, תַּחַת הַגְּפָנִים אוּתָם כְּרוּבִים, כָּלֵם בְּכַנְפֵים פְּרוּשׁוֹת מְשַׁלְבּוֹת אֵלוּ בְּאֵלוּ. כָּאֵן אָמַר רַאשׁ הַיְשִׁיבָה, שְׁכַל מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל בְּאוּתָן גְּפָנִים, מְאִירִים פְּנֵיו כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

אוּתָם שְׁבַכִּים שְׁתוּחֲמִים סְבִיב סְבִיב לְעֲזָרָה, כָּלֵם מְרַקְמִים בְּחוּטִים שְׁמֵאִירִים בְּגְוֹנִים גְּדוּלִים, לוֹהֲטִים בְּאַרְבַּעָה מִינֵי זְהַר שֶׁל אֵשׁ. שְׁלֵהוּבּוֹת עוֹלוֹת, וּגְוֹנִים נוֹצְצִים, וְלַפְעָמִים הַשְׁלֵהוּבּוֹת שׁוֹכְכוֹת, וְאוֹרוֹת וּגְוֹנִים עוֹלִים וּמְפִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה. שְׁשַׁת אֲלֵפִים אֲגָנִים לְגַבֵּי אוּתָם שְׁבַכִּים, אַרְבַּעָה גְּוִיִּים לְאַרְבַּעָה צְדָדִים שֶׁל הָעֲזָרָה. אֵלֶּה הֵם גְּדוּלִים, וְנַבְיָעַת הַמִּים הַחַיִּים כָּכֵל הַצְּדָדִים. וְהֵם נוֹפְלִים בְּאוּתָם אֲגָנִים, וְנַבְלָעִים בְּמִקוּמָם, וּמִים אֵלֶּה לֹא יוֹדְעִים לָאן הוֹלְכִים.

בְּאֶמְצֵעַ הָעֲזָרָה יְקוּמוּן כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ לְפָנֵי הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ. בְּצַד דְּרוּם בְּעֲזָרָה זֹו נוֹלַד מַעֲיָן מִים אַחַד, וְנִדְמָה (וְהַתְּרַבָּה) שִׁישְׁטָפוּ הַמִּים אֶת כָּל הָעוֹלָם. מִי שִׁיכְנַס בְּהֶם, יִהְיוּ עַד הַבְּרַפִּים. יְכַנַּס בְּהֶם גְּבוּר גְּדוּל, יְכַנַּס בְּהֶם עַד הַבְּרַפִּים. אִם תִּינּוּק בֶּן יוֹם, עַד הַבְּרַפִּים. מִי שְׁשׁוּתָה מֵהֶם יִתְחַפֵּם, וַיִּתְפַּקַּח בְּחַכְמָה.

מַעֲיָן זֶה יוֹצֵא מִתּוֹךְ מְרַגְלִית קִטְנָה אַחַת כְּכוּתֵל דְּרוּם. אוּתָם הַמִּים נַבְלָעִים תּוֹךְ הַמְּקוּם (תּוֹךְ הַמְּקוּם הַזֶּה), וּמִשָּׁם יֵצְאוּ הַחוּצָה מִהַמְּקַדֵּשׁ, שְׁעַד שִׁיעֲלוּ לְנַחַל

שטים, ישטפו אותה זמה שילדו המים שבשטים. ועל כף מים אלה בעזרה, בגלל אלו שנראו שם זכרים, היו שותים מהמים, לא נתעוררו לנקבות בבואם להתראות לפני המלך הקדוש. ועוד, שהרי יתפקחו לדעת דברים סתומים של המלך העליון, תוף המקדש הזה כל הרהורים נשכחו, פרט להרהור של חדות המלך הקדוש.

ענף אחד יוצא בתוף אמצע אותו מעין. אמר ראש הישיבה, כשהתקרבותי לאותו ענף שבתוף המעין, עלה ענף למעלה למעלה. כל מה שהתקרבותי - כף עלה. יסוד ושרש אותו ענף אינו רק במים. אותו ענף מכסה עולמות. כל גוני העולם באותם הענפים שלו. פרוו לא ידוע מהו, ולא יכולים לדעת. ואמר ששאל את המשיח על אותו פרי, ואמר, פרי זה גנוז (זכריה ח) לאיש משענתו בידו מרב ימים. מי שזוכה לדעת זה - שידע.

רקיע אחד יש על אותו ענף פרוש למעלה. מאותו רקיע הולך טל על גבי אותו מעין, ולא יותר. כשמסתפל אדם על אותו רקיע מרחוק, דומה תכלת יותר קרב, דומה אדם. קרב יותר, דומה רק. קרב יותר, דומה לבן, שאין בעולם לבן פמותו. טל שהולך ממנו נשאב באותו ענף, ועושה פרי זה ומתגדל. אותו רקיע הוא הוא הולך בגלגול יותר ממה שענינים יכולות להסתכל.

כר אותם שומרי ברית הקדש (רוצים) שרוצים להראות לפני המלך, שהרי לא נראו אלא בשביל להראות שהם בני מילה קדושה. ועל זה, (שמות כג) יראה כל זכורך, אותם בני ברית קדש. דיק ראש הישיבה, זכורך ולא

ההוא זמה, דאולדין מיא דשטים. ועל דא מיין אליו בעזרה, בגין אינון דאתחזון תמן דכורין. הוּו שְתָאן מן מִיא, לֹא חִיִּישִׁי בְנוֹקְבִי, בְּמִיתְהוּן לְאַתְחִזָּא קַמִּי מְלָפָא קְדִישָׁא. תוּ, דְהָא יִתְפַּקְחוּן לְמַנְדַּע מַלְיָן סְתִימִין דְּמְלָפָא עֲלָאָה, גוּ מְקַדְשָׁא דָא כָּל הִרְהוּרִין יִשְׁתַּפְּחוּן, בַּר הִרְהוּרָא דְחֲדוּה דְּמְלָפָא קְדִישָׁא.

ענפא חד נפיק, גו אמצעו דההוא מעינא. אמר רב מתיבתא, פד קריבנא לההוא ענפא גו מעינא, אסתלק ענפא לעילא לעילא, פל מה דקריבנא, הכי אסתלק, יסודא ושרשא דההוא ענפא לאו איהו אלא במיא. ההוא ענפא חפי עלמין. פל גונוין דעלמא באינון טרפין דיליה. איבא דיליה, לא ידיע מהו. ולא יכלין למנדע. ואמר, דקא שאיל למשיח על ההוא איבא, ואמר, איבא דא גניז, (זכריה ח) לאיש משענתו בידו מרוב ימים. מאן דזכי למנדע דא, לינדע.

רקיע חד אית על ההוא ענפא, פריש לעילא. מההוא רקיע, אזיל טלא על גבי מעינא דא, ולא יתיר. פד אסתפל בר נש לההוא רקיע מרחיק, דמי תכלא. קריב יתיר, דמי סומקא. קריב יתיר, דמי ירוק קרוב יתיר, דמי חוור, דלית חוור בעלמא כגיניה. טלא דקא אזיל מניה, אשתאיב בההוא ענפא, ועביד איבא דא, ואתרבי. ההוא רקיעא, איהו אזיל בגלגולא יתיר, ממה דעינין יכלין לאסתפלא.

כר אינון נטורי קיימא קדישא, (כ"א בעין) דבעון לאתחזאה קמי מלפא, דהא לא אתחזון, אלא בגין לאתחזאה דאינון בני גזירו קדישא. ועל דא, (שמות כג) יראה כל זכורך, אינון בני קיימא קדישא. דייק רב מתיבתא, זכורך, ולא זכרך. דהא זכר כתיב, ולא זכור, מאי זכורך.